

Sygn. akt VII Ka 794/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

Sędziowie SSO Dariusz Firkowski

SSO Remigiusz Chmielewski

Protokolant st. sekr. sądowy Rafał Banaszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014r.

sprawy **R. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszych VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Lidzbarku Warmińskim

z dnia 9 czerwca 2014r. sygn. akt VII K 99/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że :

- uchyla orzeczenie zawarte w pkt. II;

- na podstawie art. 284 §2 kk w zw. z art. 35§1 kk przy zastosowaniu art. 58 §3 kk wymierza oskarżonemu R. K. karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym ;

- na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania w dniu 4.02.2014r. uznając, iż zatrzymanie to równa się dwóm dniom ograniczenia wolności;

II. w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy;

III. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

R. K. oskarżony został o to, że :

I. w dniu 30 stycznia 2014r. w L., woj. (...), z budynku szpitala (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) wraz z kartą pamięci 2GB o łącznej wartości 600zł. na szkodę E. S. oraz telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 50 zł. na szkodę E. S.

-tj. o czyn z art. 278 §1 kk

II. w dniu 30 stycznia 2014r. w L., woj. (...), doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej E. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że będąc w posiadaniu jej telefonu komórkowego marki S. (...) wyposażonego w kartę abonencką SIM o nr. wywoławczym (...) doładował kartę abonencką SIM o nr. (...) kwotą 81,30zł. tym samym obciążając jej zadłużenie i wprowadził w błąd operatora (...) S.A co do tożsamości osoby dokonującej doładowanie

-tj. o czyn z art. 286 §1 kk.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem z dnia 9 czerwca 2014r. w sprawie VIIK 99/14 orzekł:

I. oskarżonego R. K. w ramach zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 30 stycznia 2014r. w L., na terenie Szpitala (...) przy ul.(...), woj.(...), przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) wraz z kartą pamięci 2 GB o łącznej wartości 600zł. na szkodę E. S. oraz telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 50zł. na szkodę E. S., czyn ten zakwalifikował z art. 284 §2 kk i za to skazał go i wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 4 lutego 2014r. i przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności uznał za wykonaną w części tj. co do 1 dnia ;

III. na mocy art. 46 §1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej E. S. kwoty 284,30 zł.;

IV. na mocy art. 230 §2 kpk nakazał zwrócić osobie uprawnionej S. Ż. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1, 2 i 5;

V. oskarżonego R. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu;

VI. na mocy art. 624 §1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych a z mocy art. 632 pkt. 2 kpk ustalił, że koszty procesu w części uniewinniającej ponosi Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł oskarżony , zaskarżając przedmiotowe orzeczenie – jak zdaje się to wynikać z kontekstu- w zakresie czynu opisanego w pkt. I w całości. Wyrokowi temu skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na niezasadnym przypisaniu mu winy w zakresie wskazanego czynu podczas gdy, jak twierdzi R. K., pokrzywdzona E. S. składając zeznania w sprawie nie powiedziała całej prawdy, a w szczególności nie powiedziała, że otrzymała część pieniędzy ze sprzedaży telefonów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja co do swej istoty nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych –wbrew twierdzeniom skarżącego- ustaleń zarówno w aspekcie okoliczności stanu faktycznego, winy oskarżonego (w odniesieniu do czynu opisanego w pkt. I), jak i w aspekcie przyjętej kwalifikacji prawnej tego czynu. Dokonana w tym zakresie analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, w pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 pk i przekonująco uzasadnione.

Apelacja nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej, merytorycznej argumentacji, która wnioskowanie tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. O tym,

że R. K. przywłaszczył sobie telefony powierzone mu przez E. S. świadczą jednoznacznie zeznania wymienionej pokrzywdzonej, która w zeznaniach swoich konsekwentnie i stanowczo w toku całego postępowania podawała, iż telefony przekazała oskarżonemu na jego prośbę jedynie w tym celu, aby wymieniony mógł z nich korzystać w czasie pobytu z dzieckiem w szpitalu. Tezę tę E. S. podtrzymała również w toku rozprawy odwoławczej, kategorycznie przy tym zaprzeczając aby zezwoliła oskarżonemu na spieniężenie aparatów i aby z tego tytułu otrzymała od oskarżonego jakąkolwiek należność (k.220v). Jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż w początkowej fazie postępowania oskarżony nie tylko w pełni przyznał się do popełnienia przedmiotowego czynu ale również w toku całego procesu nigdy nie twierdził, że telefony sprzedał za zgodą E. S. a argument ten podniósł dopiero w apelacji, to okoliczność ta wymownie dowodzi, że wersja zdarzeń przedstawiona przez pokrzywdzoną jest wiarygodna a jej zeznania zasługują na uwzględnienie.

W świetle uwag powyższych zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, iż materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, iż R. K. dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt. I wyroku i czyn ten wyczerpuje znamion występku określonego w art. 284§2 kk. Analizując odpowiedzialność oskarżonego w aspekcie kary Sąd Okręgowy uznał jednakże, że w realiach aktualnej sytuacji życiowej oskarżonego kara bezwzględnego pozbawienia wolności byłaby karą rażąco surową. Jak wynika bowiem z oświadczenia pokrzywdzonej złożonego na rozprawie odwoławczej (k.220v) wymieniona odzyskała telefony, które R. K. jej zwrócił. Jeśli uwzględni się przy tym fakt, iż oskarżony jest obecnie jedynym opiekunem 2,5 letniego dziecka, które pozostaje na jego wyłącznym utrzymaniu, to okoliczności te prowadzą do wniosku, iż wymierzenie oskarżonemu (przy zastosowaniu art. 58§3 kk), kary 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, winno czynić zadość dyrektywom wymiaru kary określonym w art. 53 kk.

Mając powyższe na uwadze, zaskarżony wyrok zmieniono jak w części dyspozytywnej orzeczenia, w pozostałym zakresie wyrok ten w zaskarżonej części jako prawidłowy i słuszny utrzymując w mocy (art. 437 §2 kpk). Wobec zmiany wyroku na korzyść oskarżonego, kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa (art. 636§1 kpk).